

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 20 kwietnia 2018 r. – SIA „Kuršu zeme”**

(Sprawa C-273/18)

(2018/C 259/30)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA „Kuršu zeme”

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

Pytania prejudycjalne

Czy art. 168 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on zakazowi odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej, jeżeli zakaz ten opiera się wyłącznie na świadomym udziale podatnika w zawieraniu transakcji pozornych, lecz nie jest wskazane, w jaki sposób skutek konkretnych transakcji stanowi uszczerbek dla skarbu państwa, z powodu braku zapłaty podatku od wartości dodanej lub nienależytego wniosku o zwrot wspomnianego podatku, w porównaniu z sytuacją, w której transakcje te zostałyby zawarte zgodnie z rzeczywistymi okolicznościami?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo de
Círculo de Lisboa (Portugalia) w dniu 24 kwietnia 2018 r. – Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal Lda /
Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo**

(Sprawa C-277/18)

(2018/C 259/31)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal Lda.

Strona pozwana: Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo.

Pytania prejudycjalne

1. Czy zgodny z prawem wspólnotowym, a w szczególności z dyrektywą 2001/95/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, z art. 28 i 30 traktatu – cytowanymi w okresie obowiązywania tej dyrektywy – oraz z dyrektywą Rady 87/357/EWG⁽²⁾ z dnia 25 czerwca 1987 r. jest system krajowy skonkretyzowany w Decreto-Lei n.º 150/90, de 10 de maio (dekrecie z mocą ustawy nr 150/90 z dnia 10 maja), który nie dość, że zakazuje sprzedaży produktów, które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumenta, ponieważ mogą one zostać pomyłone ze środkami spożywczymi, to zakazuje ponadto sprzedaży produktów, które z uwagi na ich wygląd mogą zostać pomyłone z innymi produktami, w szczególności z zabawkami, i które mogą z tego powodu przy ich zwykłym i racjonalnie przewidywalnym stosowaniu narazić na niebezpieczeństwo zdrowie i bezpieczeństwo konsumentów, w szczególności dzieci?